

Sygn. akt VI K 373/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Alicja Kiwała

Protokolant Joanna Maćkowiak

w obecności Prokuratora Rejonowego w Świdnicy Jacka Juszcza

po rozpoznaniu dnia 21.01.2015 r. sprawy karnej

P. P.

syna S. i J. z domu J.,

urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 listopada 2013 r. w Ś., w woj. (...), po uprzednim użyciu przemocy wobec M. K. w postaci, uderzenia w tył głowy oraz spryskaniu twarzy pokrzywdzonego gazem pieprzowym, dokonał kradzieży telefonu komórkowego marki S. (...) oraz paczki papierosów LM o łącznej wartości 812 zł,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk;

I. oskarżonego P. P. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 280 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci ręcznego miotacza gazu w obudowie czarno-zielonego o nazwie (...) wymienionym w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz 625/14, przechowywanego w KPP w Ś., zarządzając jego zniszczenie;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 16.01.2014r.;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2013r. około godz. 1.00 w nocy oskarżony P. P. wracając ul. (...) od swojego brata zauważył idącego przed nim mężczyznę, rozmawiającego przez telefon komórkowy, którym okazał się być M. K.. W chwili kiedy M. K. skręcił do bramy przy ul (...) podbiegł do niego oskarżony, który uderzył go w tył głowy. Kiedy pokrzywdzony odwrócił się, oskarżony psiknął w kierunku jego twarzy gazem pieprzowym. W chwili kiedy oskarżony użył gazu pieprzowego pokrzywdzony natychmiast zasłonił twarz. Oskarżony zażądał wówczas od niego oddania przedmiotów, które trzymał w rękach, a był to telefon komórkowy marki S. (...) i paczka papierosów LM. Pokrzywdzony

upuścił żądane przedmioty. Oskarżony zabrał telefon i papierosy należące do pokrzywdzonego i uciekł.

Na drugi dzień oskarżony udał się o mieszkania swojej byłej partnerki J. G., w którym zastał konkubenta J. G. T. J.. Uzgodnił z nim, że zamienią się na telefony. W wyniku tej wymiany oskarżony za telefon S. (...) otrzymał telefon N. (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 37-39, k. 41-42, 62-64, k.98

P. P. ma 26 lat, jest kawalerem, ma trójce dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Ma wykształcenie podstawowe, z zawodu jest cukiernikiem. Pracuje na stanowisko monter w L. E. w K.. Nie leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Był uprzednio karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 30.09.2010r. za czyn z art. 282 kk i inne

Dowód:

- dane osobo – poznawcze, k. 37-39, k. 41-42, 62-64, k. 98
- dane o karalności k. 47

Oskarżony P. P. słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nadto złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Na rozprawie głównej oskarżony przyznał się do popełnienia czynu i odmówił składania wyjaśnień. Podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Oskarżony oświadczył, że chciałby dobrowolnie poddać się karze i wniósł o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary dwóch lat pozbawienia wolności oraz orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego.

Wnioskowi oskarżonego o wydanie wyroku skazującego nie sprzeciwił się prokurator, ani pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego tego wniosku.

Dowód

- wyjaśnienia oskarżonego P. P. k. 37-39, k. 41-42, 62-64, k.98-99

Sąd zważył co następuje:

W świetle przedstawionych dowodów wina i sprawstwo oskarżonego P. P. w zakresie popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie wyjaśnień P. P. oraz dowodów zawnioskowanych w akcie oskarżenia do ujawnienia zwłaszcza: protokołu zawiadomienia o przestępstwie, protokołu zatrzymania rzeczy protokołu zatrzymania osoby, protokołu przeszukania, karty karnej, opinii z zakresu medycyny sądowej i protokołu oględzin.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jego wyjaśnienia złożone w trakcie postępowania przygotowawczego są wiarygodne i znajdują pełne odzwierciedlenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Bezspornym jest, że oskarżony w dniu 20 listopada 2013r. w Ś. przy ul. (...) po uprzednim użyciu przemocy wobec M. K. w postaci uderzenia w tył głowy oraz spryskaniu twarzy pokrzywdzonego gazem pieprzowym dokonał kradzieży telefonu komórkowego marki S. (...) oraz paczki papierosów LM o łącznej wartości 812,00 zł. działając na jego szkodę.

Występek z art. 280 § 1 kk polega na kradzieży popełnionej przy użyciu przemocy wobec osoby lub groźby jej natychmiastowego użycia albo przez doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Zastosowanie środków wymienionych w art. 280 § 1 kk musi nastąpić przed lub w czasie dokonywania kradzieży, aby przełamać lub uniemożliwić opór osoby posiadającej przedmiot kradzieży. Rozbój charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy. Musi on zmierzać do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy wobec osoby, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Jest to więc przestępstwo umyślne, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków.

Zgodnie z treścią art. 280 § 1 popełniony przez oskarżonego czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności, którego dolna granica wynosi 2 lata, a górna 12 lat.

Analizując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia realizacji znamion czynu zabronionego Sąd przyjął, że czyn oskarżonego wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 280 § 1 kk.

Oskarżony w trakcie pierwszego przesłuchania na rozprawie głównej złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności oraz orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd uznając, że zachodzą ku temu określone w przepisie art. 387 § 2 kpk warunki tj. okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, uwzględnił wniosek oskarżonego i skazał P. P.. Tym bardziej, że złożonemu wnioskowi oskarżonego nie sprzeciwił się prokurator .

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo, Sąd uznając go winnym jego popełnienia wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności zgodnie z wnioskiem oskarżonego i prokuratora. Orzeczona kara jest zdaniem Sądu konieczna, a zarazem wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, skutecznie uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania, a jednocześnie wpłynie na ukształtowanie w świadomości oskarżonego należytego zachowania oraz będzie stanowiła bodziec do zmiany jego zachowań. Orzeczona kara w należyty sposób realizuje także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem jest dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawcy szczególnie szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowiąc takim czynom przeciwdziałając.

Wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności pozwolił Sądowi rozważyć możliwość skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że w świetle art. 69 § 1 kk zasadniczą przesłanką decydującą o tym, czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o zawieszeniu musi znajdować uzasadnienie przede wszystkim w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej. By zatem możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary Sąd musi nabrać przekonania, że sprawca nie powróci do przestępstwa i wykonanie wymierzonej kary nie będzie konieczne dla wdrożenia go do

przestrzeganego porządku prawnego. Tego rodzaju przekonanie bazować zaś musi na ocenie postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania się po popełnieniu przestępstwa (zob. wyrok SA w Katowicach z dnia 20 listopada 2003r., II AKa 391/03). Oskarżony nie po raz pierwszy stanął przed Sądem za przestępstwo przeciwko mieniu oraz przeciwko życiu i zdrowiu. Był on już karany sądownie korzystając z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zarzucanego czynu oskarżony dopuścił się w okresie próby czym wykazał, że ma lekceważący stosunek do poszanowania prawa i orzeczeń Sądu. Wobec takiej postawy oskarżonego nie sposób było wysnuć w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności, w ocenie Sądu może być jedyną i słuszną sankcją, dzięki której w końcu nastąpi resocjalizacja oskarżonego.

Sąd na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci ręcznego miotacza gazu w obudowie czarno-zielonej o nazwie (...) wymienionym w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz 625/14, z uwagi iż przedmiot ten służył do popełnienia przestępstwa.

Mając na uwadze, że oskarżony był zatrzymany w sprawie w dniu 16.01.2014r. to okres ten, zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 kk należało mu zaliczyć na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości, z uwagi że została orzeczona wobec niego bezwzględna kara pozbawienia wolności.